

РЕШЕНИЕ

№ 2779

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 02.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8011** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „Под Липите“ ООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-577/28.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, потвърждаващо Разпореждане № РЖ-5-21-01115269/14.04.2022 г. издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град, с което е постановено „Под Липите“ ООД да внесе по ревизионен акт за начет № РА-5-21-01109977 от 06.04.2022 г. сумата в размер на 1105.58 лв., от които 1067.91 лв. - главница и 37.67 лв. лихва за неправомерно изплатено парично обезщетение за отглеждане на малко дете до 2-годишна възраст по реда на чл. 53 от КСО на И. И. Е., ЕГН [ЕГН] за периода от 20.09.2021 г. да 11.11.2021 г.

Жалбоподателя обжалва решението, като счита, че повторното подаване на декларация по Приложение № 10, с вх. № Р14-21-000-000009565108/23.11.2021 г. с попълнен Раздел II за промяна на обстоятелствата, но с различна дата 23.11.2021 г. не е подвело органите на НОИ и няма вина относно неправомерното отпускане на обезщетение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адв. П. поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител

юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

Административен съд София – град, III отделение, 62 – ри състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 29.12.2020 г. с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН] в ТП на НОИ-С. град от осигурител „Под Липите” ООД с ЕИК[ЕИК] е постъпило удостоверение приложение № 10 към Заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение, за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО, с начална дата от 08.12.2020 г. по реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ за И. И. Е..

С горечитираното удостоверение приложение № 10, осигурителят „Под Липите” ООД е деклариран, че със Заповед № 48 от 08.12.2020 г. на И. И. Е. е разрешено ползване на отпуск по чл. 164, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) за периода от 08.12.2020 г. до 20.12.2021 г. /в оспореното решение грешно е посочена датата 08.12.2022г./

Въз основа на декларираните с удостоверение приложение № 10 с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/29.12.2020 г. обстоятелства на И. И. Е. е започнало изплащане на парично обезщетение по чл.53 от КСО.

На 21.09.2021 г. „Под Липите” ООД, ЕИК[ЕИК] е представил приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО с вх.№ Р14-21-000-00-[ЕГН]/21.09.2021 г. с данни относно промяна в обстоятелствата, свързани с изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на И. И. Е., като в т. 4 е декларирано, че детето е настанено в детско заведение, включително детска ясла считано от 20.09.2021 г.

Въз основа на декларираната с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/21.09.2021 г. от осигурителя промяна в обстоятелствата, изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО с начална дата от 08.12.2020 г. на И. Е.. ЕГН [ЕГН] е прекратено считано от 20.09.2021 г.

На 23.11.2021 г. с писмо вх. Р14-21-000-00-[ЕГН]/23.11.2021 г. в ТП на НОИ С. град „Под Липите” ООД повторно представя приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, с нови данни относно промяна в обстоятелствата, свързани с изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на И. И. Е., ЕГН [ЕГН], като в Раздел II са декларирани различна дата и различна причина за прекратяване изплащане на обезщетението, а именно че считано от 12.11.2021 г. правоотношението на лицето е прекратено /т. 11/.

В резултат от подаденото от осигурителя приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, органът е приел, че със същото осигурителят е променил датата, от която не следва да се изплаща парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО по декларирана платежна сметка на И. И. Е. е изплатено парично обезщетение за периода от 20.09.2021 г. до 11.11.2021 г.

По повод извършвана проверка от контролните органи на ТП на НОИ - [населено място] по разходите на ДОО в ПОСТОЯННА ДЕТСКА ЯСЛА № 21, ЕИК/код по БУЛСТАТ 0006963270369 е установено, че детето С. Г. Ц. с дата на раждане 20.12.2019 г. е настанено в детското заведение на 20.09.2021 г.

С писмо изх. № 14/29.03.2022 г. от ПОСТОЯННА ДЕТСКА ЯСЛА № 21 „Б. Б.“ е уточнено, че детето е настанено на 20.09.2021 г. Представени са дневник на

присъствията за м.септември 2020 г., в които детето С. Г. Ц. фигурира от 20.09.2021 г. В тази връзка със заповед № ЗР-5-21-01107892/01.04.2022 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град е разпоредено извършване на частична ревизия на „Под Липите” ООД.

Ревизията по разходите на държавното обществено осигуряване в дружество „Под Липите” ООД, ЕИК:[ЕИК] е приключила с Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01109977/06.04.2022 г. в размер на 1105.58 лв., в това число 1067.91 лв. главница и 37,67 лв. лихва, за причинени щети на държавното обществено осигуряване от неправомерно изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на лицето И. И. Е., ЕГН [ЕГН] за периода от 20.09.2021 г. до 11.11.2021 г.

Неразделна част от Ревизионен акт за начет № РА-5-21-01109977/06.04.2022 г. е Анализ, отразяващ детайлните резултати от извършената ревизия.

В горесцитирания анализ към ревизионния акт за начет № РА-5-21-01109977/06.04.2022 г. са направени констатации за неправомерно изплатени парични обезщетения при отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на лицето И. И. Е. с ЕГН [ЕГН] по заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение при отглеждане на малко дете на основание чл.53 от КСО за периода от от 20.09.2021 г. до 11.11.2021 г.

В хода на ревизията е установено, че И. И. Е.. ЕГН [ЕГН] е назначена с трудов договор от 26.01.2017 г., считано от 26.01.2017 г., на длъжност „Сервитьор”, на пълно работно време - 8 часа.

Трудовият договор на лицето е прекратен със Заповед №482/12.11.2021 г. на основание чл.325, ал.1 , т .1 от КТ, считано от 12.11.2021 г.

Въз основа на ревизионния акт за начет е издадено Разпореждане № РЖ-5-21-01115269/14.04.2022 г. от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град, е което е постановено „Под Липите” ООД да внесе по ревизионен акт за начет № РА-5-21-01109977 от 06.04.2022 г. сумата в размер на 1105.58 лв., от които 1067.91 лв. - главница и 37.67 лв. лихва за неправомерно изплатено парично обезщетение за отглеждане на малко дете до 2-годишна възраст по реда на чл. 53 от КСО на И. И. Е., ЕГН [ЕГН] за периода от 20.09.2021 г. да 11.11.2021 г.

Срещу разпореждането е подадена жалба от страна на дружеството с вх. № 1012-21-716 от 11.05.2022 г.

С Решение № 1040-21-577/28.07.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-01115269/14.04.2022 г. издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град. Изложени са доводи, че неоснователното подаване на приложение № 10 към чл. 9 от НПОЦДОО с вх. Р 14-21-000-00-[ЕГН]/23.11.2021 г. с попълнен Раздел II, с нови данни относно промяна в обстоятелствата, свързани с изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на И. И. Е. е довело до промяна на датата от която на г-жа И. Е. следва да се прекрати изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО, като вместо първоначално декларираните обстоятелства, че детето е настанено в детско заведение, включително детска ясла, считано от 20.09.2021 г. е декларирано, че считано от 12.11.2021 г. правоотношението на лицето е прекратено, с което е направена промяна в прекратяването на обезщетението по чл. 53 от КСО.

В резултат от неоснователно подаденото от осигурителя приложение № 10 към чл. 9

от НПОПДОО, с различни данни относно промяна в обстоятелствата, свързани с изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО на лицето е изплатено недължимо парично обезщетение за периода от 20.09.2021 г. до 11.11.2021 г.

Административен съд София – град, III отделение, 62 - ри състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Разпоредбата на чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" КСО предвижда пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт да се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Съгласно, ал. 3 от цитираната правна норма ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

По силата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. По съставените актове за начет лицата могат да направят възражения в 7-дневен срок от връчването им. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение (чл. 110, ал. 2 от кодекса). Съгласно, ал. 3 за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по, ал. 2.

Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО е вид гражданска отговорност (имуществена), която намира опора в института на непозволеното увреждане по чл. 45 и сл. от ЗЗД, според който всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Съответно приложение тук следва да намерят основни постулати, свързани с този институт по ЗЗД. Този вид отговорност е обективна (безвиновна отговорност), възниква по силата на изрична правна норма на специалния закон и намира приложение само в осигурителните правоотношения.

Производството по чл. 110 КСО представлява специална административна процедура за реализиране на отговорността на физическите или на юридическите лица за причинените от тях щети на ДОО от неправилно извършени осигурителни разходи. Законът предоставя на административния орган възможността да търси поправяне на

вредите по специален административен ред, а не по общия исков ред - с цел бързина, ефективност и процесуална икономия. В този смисъл е решение по АД № 6712/2021 г. на ВАС. Отговорността за причинените щети се поражда при наличие на пряка причинна връзка между противоправното поведение на дееца и настъпилия вредоносен резултат. Причинната връзка не се предполага, а се доказва във всеки конкретен случай. В настоящия случаи се установява, че е декларирана с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/21.09.2021 г. от осигурителя промяна в обстоятелствата, изплащането на парично обезщетение за отглеждане на малко дете по чл. 53 от КСО с начална дата от 08.12.2020 г. на И. Е., ЕГН [ЕГН] е прекратено считано от 20.09.2021 г. В случая дружеството е изпълнило своето задължение по чл. 9 от НПОПДОО, тъй като е било налице промяна на обстоятелствата по отношение на Е., чието детето е настанено в детско заведение. Органите по осигуряване правилно са предприели действия като са прекратили изплащането на паричното обезщетение.

Разпоредбата на чл. 10 от НПОПДОО определя, че за всеки документ по чл. 5, както и при промяна в ползването/прекратяването на законоустановен отпуск и/или прекратяване на правоотношението/осигуряването, осигурителите представят в НОИ ново удостоверение по образец съгласно приложение № 9 или ново удостоверение по образец съгласно приложение № 10 с данни относно промяната в обстоятелствата, свързани с изплащането на обезщетението. В случая поради настъпването на нови обстоятелства, а именно прекратяване на трудовото правоотношение, осигурителят е заявил това обстоятелство пред органа, тъй като е считал това уведомяване за свое задължение. Според органа това задължение възниква само при наличие на активна Заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, по която да се дължи обезщетение, за да може същата да бъде спряна. Съдът счита, че подобна преценка не следва да се извършва от осигурителя и не следва да му се вменява вина за изпълнение на задължения, разпоредени по силата на закон, тъй като подаването на това уведомление е изрично посочено в разпоредбата на чл. 10 от НПОПДОО, а начинът по който е тълкувана разпоредбата от осигурителя не е основание за презюмиране на неговата отговорност по чл. 110 от КСО.

Отговорността по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО се поражда при наличие на пряка причинна връзка между противоправното поведение на дееца и настъпилия вредоносен резултат.

Паричното обезщетение е било прекратено по отношение на лицето, поради коректно декларираните данни от дружеството, след това административния орган въз основа на подаване на декларация при отпаднала нужда от нейното подаване е изплатил парично обезщетение. Това обаче се дължи на неправилна преценка на административния орган, тъй като лицето вече не е отговаряло на условията за отпускане на обезщетение, но въпреки това такова му е било изплатено. Съгласно чл. 1 ал.2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощи се извършва въз основа на данните по чл. 5 ал.4 т.1 от КСО, като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за ДОО, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“, регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи и профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл. 8,9 и чл. 11, ал.1 и 2 т.е преценката на това право следва да се извърши не единствено и само въз основа на подаденото уведомление от

осигурителя, а на база на цялостна проверка на всички налични данни, като тази преценка е дължима от органа съгласно посочената разпоредба и по силата на служебното начало. Следователно между действията на жалбоподателя и изплащането на парично обезщетение няма пряка връзка, защото повторното подаване на приложение №10 към чл. 9 от НПОПДОО от 23.11.2021г. подлежи на преценка и проверка от органа, която е служебно дължима и се извършва на база не само заявените данни от осигурителя, а и въз основа на наличните регистри и данни в системата на НОИ. Отразените в това удостоверение данни отговарят на действителността и са коректни, а обстоятелството че не е следвало въобще да се представя не води до извод за вменяване на вина на дружеството относно настъпилите щети за осигуряването.

С оглед на изложеното съдът счита, че процесното юридическо лице не е извършило противоправно действие, което да е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилата щета.

Поради изложеното по-горе, Решение № 1040-21-577/28.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-01115269/14.04.2022 г. издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град, следва да се отмени като неправилно.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на държавна такса в размер на 50 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение. Неоснователно е възражението за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар в размер на 850 лева, тъй като съобразно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за дела по КСО е предвиден минимален хонорар в размер на 500 лева, поради което претендираният размер не надвишава значително минималния такъв, нито обичайните размери на адвокатски възнаграждения по подобни дела. Ето защо следва да бъдат заплатени разноски на жалбоподателя в общ размер на 900 лева./деветстотин лева/

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 62 - ри състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „Под Липите“ ООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], Решение № 1040-21-577/28.07.2022 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РЖ-5-21-01115269/14.04.2022 г. издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Териториално поделение НОИ–С. град да заплати на Под Липите“ ООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] съдебни разноски в размер на 900 (деветстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването

му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: